

רביסרן דורון מכין תחבולות לגיונרים הפצועים

... ברנארד אחד... ברנארד אחד...

השבוע היה חדר מס' 35 בבנין הכנסת, בו שוכנת סיעת חרות, ומשרדי תנועת החרות בירושלים, מלאים גלויות. באדר, שנאלץ לשלם 27 פרוטה לכל גלויה שקיבל, טען שאסף כבר למעלה מ-4000, החל מגלויות סתם שהכילו רק את כתובת השולח, וכלה בברכות ותזכירים המקיפים עמודים רבים. השבוע תגיע הצעתו לדיון בכנסת, כהצעה לסדר היום.

באדר לא הופתע עלידי ההגבה, הבטיח להמשיך בדרך מבטיחה זו. באמתחתו כבר היו שתי הצעות: חוק נוספות, העלויות אף הן להעשיר את דואר ישראל. תוכנן סודי.

הבחירות

ששה מגרדים

לפני עשר שנים סיכן עורך-דין ערבי מחיפה, אליאס קוסה, את חייו, שיגר מכתב ל-פלסטיין פוסט (הגרוסלס פוסט של אז). בו יצא נגד המפתח, תבע אחתה עברית-ערבית. בכך קבע קוסה את עצמו בשורת הערבים המעטים ששאפת השלום שלהם ממוסמכות עוד מלפני קום המדינה.

מאז ה-14 למאי 1948 הפך קוסה, המשיך ל-זל-העיניים, לאחד הדאגים הנמרצים בי-ת'ר לזכויות האזרח הערבי במדינה. הוא הפציץ את העיתונים במכתבים למערכת, בהם התריע נגד הפליית הערבים. לאחרונה גילה קוסה, במכתביו למערכת, נימה תוקפנית ומרידה, שנבעה מיאושו מן המצב הקיים.

השבוע החליט קוסה להמתיק את המצב. הוא כינס בדירתו, המרהטת בטעם ערבי טיפסי (אחת התמונות המקשטות את קיר רות הדירה: מטרוניא ערומה הקראת, כי עיון רב ספר), כמה עסקנים ערביים, הציע להם להקים גוש ערבי לקראת הבחירות ל-כנסת השלישית. הסביר קוסה: שמונה ה-ח'כים הע'יים בכנסת השנייה אינם מייצגים את אינטרס 200 אלף ערביי ישראל, מ-קבלים הוראות מן המפלגות היהודיות. ליתר חיוק ציטט קוסה פתגם ערבי עתיק: "אל תגוד את עירך אלא בצ'יפ רניך אתה!"

אב כי הקל הקורא שהופיע למחרת הפגיי שה הסתמך על שמומיהם של אישי ציבור כסוח' טאהר אל-פהוא, אחי ראש עיריית נצרת לשעבר, הדרוויי כאמל קאסם, בוגרה הצעיר של האוניברסיטה העברית, נמצא מ-שך השבוע רק ששה ערבים שהזורו, נענו להזמנת קוסה, הבטיחו לגרד, באיגוס הק' רוב, בקלפי הבחירות, את ערם בצ'יפורניהם הם.

* שתי תמונות של אנדר הירשביין.
** ערבי שואף אחווה טרומדיניתית אחד: כיום ח'כ' מפי'ם רוטסום בסתוני.

יחידה ישראלית, שנמצאת אותה שעה בסיוור שגרת, הסבירה לירדנים כי הם נמצאים בשטח ישראלי, הורתה להם לסגת. הירדנים השיבו באש, נסוגו לאח' זמן בהשאירם ארבעה הרוגים ושני מפצועים בשדה-הקרב. בשעה 10.20 ובס'רן דורון, מועדת שבת-ההנשק המעורבת הישראלית-ירדנית את עית נאי ירושלים למשרדה.

כ תב אהגר הי שביין, שייצג באותה פגיי שה את העולס הזה:

לא נאמרה לנו אף מלה על כל אשר אירע, אי על משרת נסיעתנו. נאמר לנו רק כי כל הפרטים יימסרו לנו בדרך. דקות מספר לאחר מכן הגיע למקום שני משקיפי-אוי'ם, והי נסיעה החלה. ישבנו בגיפ עם רביסרן דורון, ומאחורינו נסעו המ'קיפים בסטייש'ן ווג'ן. כאן סופרו לנו בקצרה הפרטים העי' קריים של התקרית.

חצינו את מסילת הברזל תלאביב-ירושלים ונסענו בשטח שומם, בו יש רק תנועה מר' עטת - או, ליתר דיק, רק תנועה של משמרות צבאיים. בשעה 11.00, כאשר קר' בנו אל מקום התקרית, פתחו עלינו הירדנים באש. קפצנו מתוך הגיפ ותפסנו מחסה מאחורי חומ'מ'אבן. המשקיפים קפצו בעקבו' תינו, כשהם נושאים אתם משדר ודגל לבן.

הרגל לא עשה על הערבים כל רשום: הם המשיכו לירות. אחד המשקיפים נעזר עליידי דורון, קבע את מקום המצאנו הי' מדוייק על המפה, בשעה שהמשקיף השני הפעיל את המשדר, ניסה להתקשר עם חבריו בצד השני.

"ברנארד אחד... ברנארד אחד... אתה שור' מע אותי?" במהרה נשמע מתוך המקלט "כן!" צויד. המשקיף ציי' לחברו את מקום המצאנו, ביקש ממנו לנסות להפסיק את האש. האש נפסקה.

עזרה ראשונה וסיגוריות. חזרנו ל-מכוניות והמשכנו במסע. כעבור דקות מס' פר שוב נתקלנו באש מנשק קל. הפעם סי' רבנו להתפלש בעפר והמשכנו לנסוע עד אשר נפסקה האש. כאשר הגענו אל מקום-התקרית, מצאנו ארבעה לגיונרים מתים שוגיים פצו' עים מ'סלים מאחורי הסלעים. דורון מיהר להגיש לפצועים עזרה ראשונה, בשעה ש' אנשי אוי'ם כיבדו אותם בסיגוריות.

כעבור רבע שעה הגיעו למקום שני מש' קיפים מן השטח הירדני. איתם באו גם רבי' סרן דוד מועדת שבת-ההנשק המעורבת וקצין של הלגיון הערבי. דורון נתבקש להר' שות להפא ערבי לבוא ולטפל בפצועים. הוא נתן את הרשות, אך סרב להניח ל-אלונקאים ערבים לגשת למקום, הסביר כי הפצועים יועברו לבית-חולים ישראלי, יח' זו דרך מעבר-מנדלבלאום.

רביסרן דורון: "חושבני שעלינו לראות

את הדבר מנקודת-מבט הומאנית. הרי אנו עוסקים בשני אנשים מפצועים קשה. נאמר לו: כי נוכל לקחת את מפצועינו מיד. יתר על כן, הרי יש לכם כל ההזדמנות לכך שה' תקרית אירעה בשטח שלכם."

רביסרן דורון: "התנאי שלי היה שהפצור עים יועברו לישראל, יוחזרו דרך מעבר-מנדלבלאום."

באיתו רגע חזרו 15 לגיונרים המושיים, בתוכם שני אלונקאים, לשטח ישראל, ירדו במורד הגבעה. כאשר ראה אותם דורון, דרש שהם יעזבו את השטח הישראלי מיד. הוא פנה אליהם בערבית, ציווה עליהם לסגת.

הפקודה העליבה את רביסרן דורון. הוא התרתח, איים לעזוב את השטח ולהסיר מעל עצמו כל אחריות, אם לא יתנצל דורון בו במקום. קצין-הלגיון השני שמר על שלוותו, פקד על החיילים לסגת 200 מטרים - אל תוך השטח הירדני.

לאחר מכן הופגה המתיחות במידת מה.

לגיונרים הרוגים מאחורי מחסה

— אתה שומע אותי? —

מפלגות

4000 גלויות

אנשי אוי'ם פתחו בחקירה שגרתית, ואני נתבקשתי לנסוע לבית-החולים זיו עם שני המשקיפים ושני הפצועים הירדניים. הפצועים קיבלו טיפול רפואי, נרגע בו הגענו לבית החולים.

"מלחמת-בוק היא המלחמה הזולה בי' יוגר", אמר ח'כ' חרות יוחנן בדר. "מל' המלחמת-בירות קצרה היא הזולה ביותר, ולכן הטובה ביותר למפלגה עניה כמו שלנו!" הכרה זו לא הפריעה לבאדר לנצח השבוע, השעה חדשים לפני מועד הבחירות, על אופניסבה מוצלחת בחזית זו.

הרעיון בא למנחם בגין למחרת התאבדותו של ישראל סיני (העולס הזה 890). לתנועת-החרות לא היה עדיין ברור מה תהיה סיס' מתה העיקרית בבחירות הקרובות. הקהל היה שוחר-שלום מדי מכדי שיתלהב ל' סיסמות של התקפה צבאית. מסי'הכנסה - שטח שבו הצ'כ, חברי הקואליציה, לא יוכלו ללחום עד הסוף - נראה כמטרה אדיאלית למכה בריאה.

צרי לפצועים. ההתקפה המעשית בוצ' עה עליידי באדר. הממוג בקרבו את התכונות הדרושות של עורך-דין, כלכלן וח'כ. בי' ניגוד למעשי-החובבים של רבים מחבריו בכנסת, ישב באדר, ניסח הצעת-חוק שלמה, שיכלה לזרוע צרי על פצועים של סוחרים ובעלי-מלאכה. רבים שנאלצו להיפרד מ-סכום מכאיב. בין הצעותיו:

- לחסל את התקנות המשחררות קיי' בוצים, קואופרטיבים ומפעלי-הסתדרות מ' השלום מסימ, להשאירם רק לגבי משקר ספר ומשקים צעירים.
- לקבוע "תקרה" של מסי'הכנסה מכ' סימלי בגובה 50%;
- לשחרר ממס את השכבות הנמוכות ביותר;

● למסור את ההערכה בכל מקצוע לועדות ציבוריות, מורכבות מאנשי אותו מקצוע;

● לחייב את הפקידים לקבל כקובעות את הצהרותיהם וספרי-החשבונות של חייבי' מס, אלא אם כן הוכחו כמוזיפים.

27 פרוטה לאיש. בו ביום שהגיש באדר את ההצעה לכנסת, שלחה תנועתו 50 אלף העתקות ממנה לכתובות פרטיות, לקוחות מרשימות של סוחרים, בעלי-מלא' כה ובוחרים פוטנציאליים אחרים. לחוברת צורפה גלוית-דואר, עם הזמנה אדיבה להתי' זירה לבאדר, על-חשבוננו.